

ת"פ 44919/05/16 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד גבריאלי פרץ, לוי גוזלן

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 44919-05-16 רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' פרץ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מאשימה
נגד
נאשמים
1. גבריאלי פרץ
2. לוי גוזלן
רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע

החלטה

1. בתום פרשת התביעה הועלתה טענת הנאשם, כי אין להשיב לאשמה וטענה זו נדונה בהחלטה שלהלן.

רקע:

2. בעניינו של הנאשם ונאשם 2 (להלן - לוי, או נאשם 2) הוגש ביום **22.5.16** כתב אישום המייחס להם עבירות **ציד** בצוותא חדא (לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חייית הבר, תשט"ו-1955 וסעיף 29 לחוק העונשין) ו**החזקת ערך טבע מוגן** בצוותא חדא (לפי סעיפים 33(ד) ו-57(א) לתקנות גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998 וסעיף 29 לחוק העונשין).

על פי כתב האישום שבפניי, ביום **1.10.14** בקרבת בית הכנסת של היישוב תדהר, עסקו הנאשמים בצוותא חדא בציד חוחיות, באמצעות רשת משיכה וחוחית פיתיון שנקשרה במרכז. ליד המקום בו היתה פרוסה הרשת ובה חוחית הפיתיון, נמצאו שני כלובים ובהם חוחית נוספת. משהבחינו הנאשמים בפקח שנע לכיוונם, נמלטו מהמקום והותירו את אמצעי הציד, לרבות מכונת בבעלות אמו של הנאשם, בסמוך.

ביום **1.1.15** בנגריית בית-הבד שבבעלות הנאשם, החזיק הנאשם בשתי חוחיות, בשני כלובים נפרדים.

ההליכים עד כה

3. בשל פרק הזמן החריג שחלף ממועד האירועים ועד היום, מן הראוי להביא למען הסדר הטוב את תמצית התנהלות ההליך עד כה:

א. ביום 22.5.16 הוגש כתב האישום בגין האירועים מיום 1.10.14 ומיום 1.1.15.

עמוד 1

- ב. ביום 16.8.16 נקבע דיון מענה ליום 14.12.16 בפני כב' השופטת שמואל-מאיר.
- ג. ביום 14.12.16 נאשם 2 לא התייצב לדיון. ב"כ הנאשם עתר לדחות את המשך הדיון לצורך הידברות עם המאשימה. המשך הדיון נדחה ליום 24.5.17.
- ד. ביום 24.5.17 נתבקשה דחייה נוספת בעניינו של הנאשם לצורך מיצוי ההידברות, לאחר הפגרה, וכן מונה לנאשם 2 סניגור ציבורי, לבקשתו. המשך הדיון נדחה ליום 1.11.17.
- ה. ביום 31.10.17 נדחה הדיון ליום 22.2.18, לבקשת ב"כ נאשם 2 והתיק נותב להמשך טיפולה של כב' השופטת לחיאני-שוהם.
- ו. ביום 19.2.18 נדחה המשך הדיון ליום 14.3.18, לבקשת ב"כ הנאשם.
- ז. ביום 11.3.18 נדחה הדיון הקבוע ליום 22.3.18, לבקשת ב"כ נאשם 2.
- ח. ביום 22.3.18 נתבקשה על ידי המאשימה שהות נוספת לבחינת הצעת ב"כ הנאשם והמשך הדיון בעניינו נדחה ליום 5.6.18. בעניינו של נאשם 2 נדחה הדיון לתזכורת מאשימה.
- ט. ביום 5.6.18 נקבע בעניינו של הנאשם הליך גישור לבקשת הצדדים ליום 17.9.18, בפני כב' הש' שמואל-מאיר, ובעניינו של נאשם 2 נקבע מענה נוסף ליום 4.10.18.
- י. ביום 10.7.18 נדחה הליך הגישור, בשל אילוצי בית המשפט, ליום 15.10.18.
- יא. ביום 4.10.18 נדחה המשך הדיון בעניינו של נאשם 2 לבקשת באת-כוחו על מנת לבחון את מכלול ענייניו. המשך הדיון נדחה ליום 8.11.18.
- יב. ביום 15.10.18 התברר כי אין התייצבות מטעם הנאשם ובא כוחו לשיבת הגישור והמשך הדיון הוחזר לכב' השופטת לחיאני-שוהם ליום 8.11.18.
- יג. ביום 17.10.18 נדחה המשך הדיון בעניינו של הנאשם, לבקשת בא-כוחו, ליום 4.3.19 והמשך הדיון בתיק הועבר לטיפול מותב זה.
- יד. ביום 8.11.18 התקיים הליך גישור בעניינו של נאשם 2 בפני כב' השופטת לחיאני-שוהם והמשך הדיון נדחה ליום 22.11.18 לבחינת ההצעה.
- טו. ביום 22.11.18 הודיעה המאשימה על ביטול כתב האישום בעניינו של נאשם 2.
- טז. ביום 4.3.19 כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, כדלקמן:
- נטען, כי הנאשם לא היה במקום ביישוב תדהר ואין דבר הקושר את הנאשם למקום. נטען, כי בתיק אחר נאשם אחר - אילן סספורטס - נשפט בגין אירוע זה, הודה בכך שעשה שימוש ברכב של אמו של הנאשם ולנאשם לא היתה ידיעה על כך.
- הנאשם אינו כופר בהחזקת ציפורים, אותם רכש בשוק בבאר-שבע, אלא שלא ידע באלו ציפורים מדובר.
- ב"כ המאשימה טען, כי בזירת האירוע שהו שני זוגות ונטען, כי לא הורשע נאשם אחר בגין שימוש באותו כלי רכב. לאור זאת, ניתנה החלטה לגבי העברת חומר החקירה בתיק הנוסף לעיון ב"כ הנאשם.

המשך הדיון נקבע להוכחות ליום 3.6.19 וזומנו עדי התביעה 1-12, לבקשת ב"כ הנאשם. ביחס לעדים 13 ו-14 נקבע כי ב"כ הנאשם יודיע לגבי הצורך בחקירתם, לאחר השלמת העיון בחומר הראיות ולאור הטענה, כי חוות דעת לא הועברה לעיון ההגנה. כן נקבע, כי המאשימה תעביר לבית המשפט את פרטי ההתקשרות עם אילן סספורטס לצורך זימונו כעד הגנה.

בהמשך לכך, ביום 7.5.19 הודיע ב"כ הנאשם כי אין צורך בחקירת ע"ת 13 ו-14 וכן ניתנה הוראה לזימון מר אילן סספורטס לעדות כעד הגנה.

פרשת התביעה

4. ביום 3.6.19 התקיימה ישיבת הוכחות ונשמעו עדי התביעה כדלקמן:

ע"ת 9 - מר עזרא ששון.

ע"ת 4 - מר ירון מרדכי.

ע"ת 12 - מר איתי הרלינג.

ע"ת 8 - מר גל ביסמוט.

ע"ת 10 - מר אריה רוזנברג.

ע"ת 11 - מר נדב טאובה.

באמצעות עד זה הוגש תמונה **ת/1** שהעד צילם. כן הוגשו **ת/2**, **ת/3** דו"ח שערך העד ודיסק המכיל סרטונים ונקבע, כי הכרעה בטענות הצדדים לגבי קבילות ומשקל ראיות אלה תוכרע בהכרעת דין, לאחר מיצוי טענות הצדדים בסיכומים.

ע"ת 3 - מר דוד גודקר. באמצעות עד זה הוגשו אמרות נאשם מיום 23.10.14 ומיום 11.8.15 וסומנו **ת/4**, **ת/5**, בהתאמה. כמו כן הוגשו מסמכים הקשורים בבקשות לצו חיפוש שהוגשו לבית המשפט: **ת/6**, **ת/6א**, **ת/6ב**, **ת/7**, **ת/7א**, **ת/8**. כן הוגשו מזכרים שערך העד: **ת/9**, **ת/9א**, **ת/9ב**, **ת/9ג**, **ת/9ד**, **ת/9ה**, זכ"ד שרשרת **ת/10**, **ת/10א**. **ת/11** פלט בעלויות ממחשב משרד התחבורה.

במסגרת החקירה הנגדית של העד הוגשו **נ/1** דו"ח פעולה, אמרת אילן סספורטס **נ/2**.

ע"ת 1 - מר חנן לבבי. באמצעות עד זה הוגש לוח צילומים - **ת/12** וזכ"ד שכתב העד ביום 2.10.14 - **ת/13**. כן הוגש זכ"ד בנוגע לזירת החיפוש בתדהר - **ת/14** ודיסק שעליו שני סרטונים שהעד צילם בזירה בתדהר וזכ"ד - **ת/15**, **ת/15א**.

במהלך החקירה הנגדית נתבקש העד לשרטט סכמה של הזירה - **נ/3**

ע"ת 2 - אוהד יהלומי. באמצעותו הוגשו תמונות שהעד צילם בזירה בתדהר - **ת/16** וזכ"ד לגבי תפיסת מוצגים - **ת/17**, **ת/18**.

בנוסף במועד זה הוגש, חלף עדותו של ע"ת 5, דו"ח שערך העד - ת/19.

כן הוגשו בהסכמה תע"צ ת/20 וחוות דעת מומחה ת/21.

בתום הדיון הועלתה טענת "אין להשיב לאשמה" ונקבעו מועדים להגשת טיעון בכתב, תגובה וזכות תשובה. המשך הדיון נקבע לתזכורת ליום 28.10.19, לאחר מתן החלטה על יסוד הכתובים.

טענות הנאשם:

5. במסמך שהוגש ביום 9.7.19 וכותרתו "סיכומים" נטען, כי אין בראיות המאשימה לקשור את הנאשם למיחוס לו:

א. עדות **חנן לבבי** אינה קושרת את הנאשם לעבירות, למעט הימצאות כלי רכב הרשום על שם אמו של הנאשם ואשר נצפה בזירה השניה. גם החיפוש מיום 1.1.5 נעשה אצל נאשם 2 ואינו קשור לנאשם.

ב. חיפוש שערך העד **אוהד יהלומי** ברכב בו נהגה אשתו של הנאשם, ובמהלכו נתפסו חבלים, רשת לכידה ותיק שחור, נערך שלא כחוק, בניגוד להלכת **בן חיים**, וללא צו. פרט לכך אין בעדות לקשור את הנאשם לעבירות.

ג. החיפוש בבית העסק של הנאשם נערך ללא עדים, בניגוד לאמור בצו בית המשפט וזאת על פי עדותו של **דוד גודקר**. ניתן להבין מעדותו שהנאשם אינו קשור לאירועים ועצם חשדו נבע מהימצאות רכב המצוי בשימוש הנאשם בזירה השניה ותוצרי החיפוש ברכב בו נהגה אשתו, וזאת מפי השמועה. העד לא בדק את טענת הנאשם ולפיה, אדם אחר (ספורטס) נהג ברכב.

ד. עדות **ירון מרדכי** אינה רלוונטית, עדותו היא מפי השמועה ולא ביצע כל פעולה בתיק.

ה. עדות **גיל ביסמוט** אינה רלוונטית למיחוס לנאשם.

ו. **אריה רוזנברג** אישר כי החיפוש בבית העסק של הנאשם נערך ללא עדים וכי במקום נתפסו שתי חוחיות בשני כלובים.

ז. **נדב טאובה** השתתף בחיפוש בבית העסק ותיעד אותו. העד אישר שהחיפוש נערך ללא עדים, פרט לשוטרים.

ח. עדות **איתי הרלינג** אינה רלוונטית שכן פרט להשתתפות בחיפוש ומרדף אחר אדם שנמלט מהמקום לא ביצע דבר ולא ידועים לו פרטים נוספים.

6. בנוסף, נטען למחדלי חקירה שכן טענת הנאשם שאדם אחר - ספורטס - הוא שנהג ברכב של אמו לא נבדקה כלל ויש לזקוף את המחדל לחובה המאשימה ולזכות הנאשם.

7. החיפוש שנערך בבית העסק של הנאשם אינו חוקי שכן נערך ללא נוכחות שני עדים, כאמור בצו.

בנוסף, במסגרת הבקשה למתן צו שיפוטי הוצג מצג שווא לבית המשפט ונכתב, כי הנאשם נתפס בזירת ציד, דבר שהתברר כלא נכון.

בניגוד לדרישת החוק, לא נערך פרוטוקול המסביר מדוע בוצע החיפוש ללא עדים וכל עד מסר בבית המשפט

הסבר אחר. המאשימה אף לא טענה לקיום אחד החריגים, אלא טענה שהנאשם ששהה באותה עת בחו"ל נתן הסכמה לביצוע החיפוש, אלא שעדים אחרים נתנו הסברים אחרים.

טענות המאשימה:

8. המאשימה טוענת, כי במסגרת פרשת התביעה הוצגו ראיות הקושרות את הנאשם למיוחס לו ועל כן יש לדחות בקשתו. נטען, כי על פי ההלכה, די בראיות "בסיסיות, אם כי דלות" ואין נדרשות ראיות שמסקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא המעבירה את נטל הבאת הראיות אל הנאשם, להציג ראיות להוכחת חפותו.

9. ב"כ הנאשם לא ציין מהם המחדלים המצדיקים הסקת מסקנות לזכות הנאשם. גם אם קיים מחדל הוא אינו מוביל באופן אוטומטי לזיכוי.

בעניין סספורטס, העד **לבבי** העיד, כי תפס את סספורטס ושותפו שיטריט בזירת הצייד הראשונה, כשספורטס שמר על זכות השתיקה ושיטריט טען שתפקידו התמצה בהסעת סספורטס. הוא החרים את הצייד וליווה את שני החשודים לרכבם מסוג סוזוקי, שאז זיהה שני חשודים אחרים באותה זירה ורכב מרצדס שבתא המטען שלו רשת מגולגלת.

שיטריט וסספורטס הורשעו על פי הודאתם בגין כתב האישום נגדם ובהתאם לראיות התואמות את עדותו של לבבי, ולרבות הגעתם ברכב סוזוקי.

במהלך עדות **לבבי** הוצג גם סרטון המתאר את הזירה הראשונה ומלמד, כי כלי הרכב היחיד בזירה היה הסוזוקי, דבר המלמד מכח ההיגיון שסספורטס לא הגיע למקום ברכב המרצדס, כפי שטען בת/4.

גם העד **יהלומי** תיאר את הגעת שני החשודים בזירה הראשונה ברכב הסוזוקי וכן תיאר שבשל הקשר של המרצדס לזירת הצייד, נסע אחריו וחקר את האישה שנהגה בו, שאמרה שהמכונית שייכת לבעלה (הנאשם). העד הסביר לשאלת ב"כ הנאשם, כי שלל את מעורבות האישה עצמה בציד לאור הדיווח על גברים שנסו מהזירה.

בנסיבות אלה אין מדובר במחדל ולא היתה סיבה לעמת את סספורטס עם גרסה זו של הנאשם ודי בראיות שהוצגו על מנת להצדיק את המשך המשפט ולהעביר את נטל הבאת הראיות אל הנאשם, לתמיכה בגרסתו.

אשתו של הנאשם לא נרשמה כעדת תביעה, בשל מגבלת פקודת הראיות, אך לגרסתה ולפער שבין גרסתה לגרסת הנאשם משמעות בבחינת התנהלות המאשימה והטענה למחדל חקירה.

הנאשם בחקירתו ת/4 מאשר שגם הוא עושה שימוש ברכב המרצדס הרשום על שם אשתו וטען שבאותו היום בבוקר נתן את הרכב לסספורטס. יתר הראיות לרבות מועד הגעת המרצדס לזירה, גרסת אשתו של הנאשם, הראיות בנוגע לסספורטס והודאתו בבית המשפט, מלמדים שאין ממש בטענת ההגנה וכי מכלול הראיות מעבירים את הנטל.

10. בעניין צו החיפוש נטען, כי באותו שלב, שלושה חודשים לאחר תחילת החקירה, מכלול הראיות הצביע על נוכחות הנאשם בזירת הצייד. על פי עדות **דוד גודקר** עם הגעת העדים למקום, התברר כי הנאשם אינו במקום ולכן התקשר אליו טלפונית, אמר שהוא ואשתו בחו"ל, והביע הסכמה שהעובד שלו יתלווה אליו

לביצוע החיפוש. כשהבין שמדובר בעובד תושב דהריה התקשר שוב אל הנאשם לאפשר לו להביא עדים אחרים ובשלב זה כבר לא ענה לטלפון והחיפוש בוצע. העדות מלמדת על שמירה והקפדה על זכויות הנאשם. העד **טאובה** תמך בעדות גודקר לגבי קיומה של שיחה, אך העיד שלא שמע את תוכן השיחה ולא העצים את עדותו. עד זה תיעד חוחיות בחלל המרכזי במקום. בנסיבות אלה, נעשה מאמץ כן לקבלת הסכמה לביצוע החיפוש בנוכחות עד מטעמו של הנאשם. בהתאם לעדות גודקר, טאובה ו**הרלינג** בנוגע להימצאות החוחיות בחלל המרכזי במקום, קמה סמכות לחיפוש ללא צו לפי סעיף 59(ב)(2) לחוק גנים לאומיים, והתנהלות החוקרים היתה למעלה מן הצורך.

תשובת הנאשם

11. במסגרת זכות התשובה, חזר ב"כ הנאשם על טענותיו: מחדלי החקירה זועקים לשמיים והן מצדיקים הסקת מסקנות לזכות הנאשם; עדויות המאשימה אינן קושרות את הנאשם לעבירות או לזירה ואין להסתפק בהסקת מסקנות שבהיגיון; אין להסתמך על ראיות שמקורן באשתו של הנאשם; גרסת הנאשם בשלב זה איננה חלק מהראיות ואין להסתמך עליה; אין להסתמך על קביעה עובדתית כי מאן דהו הגיע לזירה ברכב כזה או אחר; לא ניתן להכשיר בדיעבד את החיפוש שנערך בניגוד לאמור בצו בית המשפט או להכשיר את הימצאות החוחיות שנצפו כחלק מהחיפוש הבלתי חוקי. בנסיבות אלה, לא הוכחה אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

דין והכרעה

12. לאחר שעיינתי בתשתית הראייתית המונחת בפניי במסגרת פרשת התביעה ובטענות הצדדים וכן עיינתי בהלכה הנוהגת בנוגע לטענת אין להשיב לאשמה המסקנה היא, שאין מנוס אלא לקבוע שדין טענת הנאשם להידחות וכי עליו להשיב להאשמות כנגדו.

13. ראשית יוזכר, כי מבחינה נורמטיבית, אין נדרשת בשלב דיוני זה הוכחת אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, כטענת ב"כ הנאשם במסגרת תשובתו. אף השאלה, המתבקשת לכאורה - האם בהנחה ולפיה הנאשם יחליט שלא להעיד במשפטו ולא להביא ראיות מטעמו, די בראיות המאשימה עד כה כדי להביא להרשעת הנאשם על אתר מעבר לכל ספק סביר? - **איננה** השאלה בה יש להכריע בשלב דיוני זה.

14. המדובר בשלב דיוני מוקדם שבו בית המשפט נדרש להכריע האם ראיות המאשימה מקימות תשתית ראשונית, מזערית, להתקיימות יסודות העבירה, המצדיקות העברת נטל הבאת הראיות לכתפו של הנאשם להתמודד עמן ולהסבירן.

15. לאחר בחינת הטענות ועיון בראיות המאשימה שהוגשו עד כה, ומבלי לקבוע ממצאים **שאינם בשלב זה** בנוגע לראיות אלה, בטרם נשמעה עדות הנאשם ויתר הראיות מטעמו, אין מנוס אלא לקבוע כי דין הטענה להידחות.

16. בכל הנוגע לאירוע מיום 1.10.14 קיימת בפניי תשתית **נסיבתית** ראשונית, העולה מעדויות **לבבי ויהלומי** והמסמכים שהוגשו באמצעותם, הקושרת את הנאשם באופן נסיבתי לזירה (המכונה על ידי הצדדים "הזירה השניה"). טענת ב"כ הנאשם כי אדם אחר - אילן סספורטס - הוא שהגיע לזירה נוהג ברכב אמו של הנאשם, טענה שהועלתה על ידי הנאשם גם במסגרת הודעתו **4/ת** לכאורה אינה מתיישבת עם יתר הראיות **ומצריכה הסבר**. בהקשר להערה בפסקה 5 לתשובת הנאשם אעיר, כי מטיבה של תשתית ראייתית "נסיבתית"

להיבחן גם על פי הגיון הדברים והשכל הישר ותיקים "נסיבתיים" אכן מצריכים את אותה בחינה רציונאלית האם יש בראיות הנסיביות **בכללותן** ועל רקע **גרסת הנאשם** לבסס אשמה מעבר לכל ספק סביר ולשלול אפשרות עובדתית חלופית.

כאמור, בחינה זו נעשית בסוף הדרך ולא באמצעה ומשום כך אין מקום בשלב זה לקבוע ממצאים או להידרש לטענות המאשימה לגופן ולפרטיהן.

17. עוד חשוב להדגיש בשלב זה, כי אמנם פסק הדין במסגרתו הורשע סספורטס על פי הודאתו בכתב אישום ולפיו הגיע לזירה יחד עם שטרית ברכב הסוזוקי אינו מהווה ראיה ניצחת לאמיתות תוכנו לחובת הנאשם. ואולם, מדובר באינדיקציה נסיבתית, שלא ניתן להתעלם ממנה בשלב זה, ושבהצטרף ליתר הראיות מהזירה ועדויות הפקחים, מצריכה, לכל הפחות, מתן הסברים והבאת ראיות במסגרת פרשת ההגנה.

18. עוד יודגש, כי הגם שאמרת אשתו של הנאשם אינה קבילה כראיה כנגדו על פי פקודת הראיות (ואכן לא הוגשה ולא הובאה לעדות כעדת תביעה), הרי שעדות **יהלומי** ולפיה נסע אחר רכב המרצדס החשוד מהזירה ומצא כי אשתו של הנאשם היא הנוהגת ברכב, ובהמשך לכך גם ביצע בו חיפוש, היא עדות קבילה. הראיה לפיה אשתו של הנאשם הוציאה את רכב המרצדס מהזירה בתום האירוע היא ראיה קבילה והיא אכן בעלת משקל נסיבתי מסוים ומצטרפת לסל הראיות הנסיביות המחייבות את הנאשם להסביר ולהביא ראיות מטעמו במסגרת פרשת ההגנה.

19. ושוב, יוזכר, בהתאם להלכה הנוהגת, אין משמעות קביעה זו כי בהכרח ראיות המאשימה נכון לשלב זה די בהן להביא להרשעה. זו אינה השאלה הטעונה הכרעה וזו גם אינה קביעתי.

20. בהקשר לאירוע הראשון הועלתה גם טענה למחדל חקירה. נטען, כי משלא נבדקה בחקירה טענת הנאשם, שסספורטס הוא שהביא את רכב המרצדס לזירה ולא הנאשם, יש לקבוע כי מדובר במחדל המחייב קביעת ממצאים לזכות הנאשם.

21. טענה בנוגע למחדל חקירה, מעצם טיבה, אינה מתאימה להיבחן בשלב דיוני זה, אלא בתום ההליך ובמסגרת המכלול הראייתי. זאת, הן בנוגע לעצם הקביעה כי קיים מחדל ראייתי, הן בנוגע לגודלו של המחדל והן בנוגע לתוצאת המחדל במקרה הקונקרטי.

22. כידוע, לעתים נתקל בית המשפט במחדל הנראה כחמור, אך בסופו של דבר, במכלול הנסיבות והראיות, ניתן לו משקל מזערי וההיפך: לעתים חוסר הנראה כלא מהותי בשלב החקירה, ואולי אף אינו עולה כדי מחדל באותו שלב, מתגלה בסופו של דבר כעניין מהותי המטה את הכף לזיכוי הנאשם. והדברים ידועים ומתרחשים מדי יום ביומו באולם בית המשפט.

23. במקרה שבפניי, לא ניתן לקבוע בשלב דיוני זה, כטענת הנאשם, כי מדובר במקרה מובהק וקיצוני של מחדל הזוועק לשמים המחייב, כבר בשלב זה, את זיכוי הנאשם תוך הנחה לטובתו כי אכן אילן סספורטס הוא שנהג במכונית המרצדס.

24. כאמור, קיימת תשתית נסיבתית ראשונית אשר אינה מתיישבת עם טענת ההגנה ומעבירה את הנטל לכתפי הנאשם להסבירה בעדותו ובראיות נוספות מטעמו. אף הסברי המאשימה בנוגע לאופן ניהול החקירה באותו שלב אין דינם להידחות על הסף.

25. על כן, במצב הנוכחי לא ניתן לקבוע ממצא מובהק, כטענת הנאשם, כי אכן קיים מחדל חקירה במקרה זה,

לא כל שכן קביעה ביחס לעוצמתו או תוצאתו של אותו מחדל נטען וטענות אלה ייבחנו בבוא העת, הן במישור העובדתי והן במישור המשפטי.

26. בנוגע לאירוע השני הועלתה טענה לפסלות הראיה שנתפסה, בגין אי חוקיות החיפוש.

בדומה לטענה בנוגע למחדל החקירה, גם הטענה הנוגעת לאי חוקיות החיפוש בבית העסק ומשמעותה, אין דינה להיבחן ברגיל בשלב דיוני זה, ודאי שלא בטרם שמיעת גרסת הנאשם. טענה לגבי עצם קיומו של פגם בהתנהלות החוקרים, לא כל שכן, משקל הפגם והשלכתו (שכידוע, פסילת ראייה אינה תוצאה אוטומטית של כל פגם שהוא בשיטתו המשפטית הנוכחית), נבחנת על ידי בית המשפט על סמך המכלול הראייתי.

27. במקרה שבפניי, עדותו של **גודקר** כי שוחח עם הנאשם בטלפון וקיבל ממנו היתר לבצע החיפוש בנוכחות העובד שבמקום וללא צורך בעדים נוספים מטעמו, מקימה תשתית ראשונית לקיומו של חיפוש חוקי ומעבירה את הנטל לכתפי הנאשם להביא ראיות מטעמו.

בנוסף, עדויות הפקחים מהן עולה לכאורה, כי עם כניסתם למקום ועוד בטרם החל החיפוש, נצפו במקום החוחיות בחלל המרכזי של בית העסק, אינן מאפשרות לדחות על הסף את טענת המאשימה, בהפנותה לסעיף 59(ב)(2) לחוק גנים לאומיים.

לא ניתן לקבוע כי מדובר, על פני הדברים, במקרה מובהק שתוצאתו הוודאית היא פסילת הראיה. ועל כן אין מנוס, על פי ההלכה, אלא לקבוע, כי על הנאשם להשיב לאשמה גם בנוגע לאירוע זה ודין טענותיו להתברר, כחלק מהמכלול הראייתי והמשפטי, בתום ההליך.

סוף דבר

28. סוף דבר, אין מנוס אלא לדחות את הבקשה ולקבוע כי על הנאשם להשיב לאשמה.

29. יומן בית המשפט מאפשר לשמוע את המשך המשפט באחד המועדים הבאים:

16.12.19 בין השעות 09:30-11:30; 30.1.2020 בבוקר; 3.2.2020; 10.2.2020 בבוקר.

30. ב"כ הנאשם יודיע בתוך 7 ימים, איזה מבין המועדים שלעיל מתאימים ליומנו. בנוסף, יודיע בתוך 7 ימים האם מבקש לחדש את בקשתו למתן צו להמצאת מסמכים, כאמור בדיון האחרון וכן יודיע האם מבקש לזמן באמצעות בית המשפט עדי הגנה מטעמו ואם כן, יצרף פרטיהם.

31. המזכירות תעקוב.

32. המזכירות תמציא לצדדים.

ניתנה היום, ד' תשרי תש"פ, 03 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.